

Bunica

după Barbu Ștefănescu Delavrancea

O văz, ca prin vis. O văz limpede, așa cum era. Înaltă, uscățivă, cu părul alb și creț, cu ochii căprui, cu gura strânsă și cu buza de sus crestată în dinți de pieptene, de la nas în jos. Cum deschidea poarta, îi săream înainte. Ea băga binișor mâna în sân și-mi zicea:

- Ghici...
- Alune!
- Nu.
- Stafide!
- Nu.
- Năut!
- Nu.
- Turtă dulce!
- Nu.

Până nu ghiceam, nu scotea mâna din sân. Și întotdeauna sânul ei era plin. Îi sărutam mâna. Ea îmi da părul în sus și mă săruta pe frunte. Ne duceam la umbra dudului din fundul grădinii.

Ea își înfigea furca cu caierul de in în brâu și începea să tragă și să răsucescă un fir lung și subțire. Eu mă culcam pe spate și lăsam alene capul în poala ei.

Citește cu atenție textul și răspunde la cerințe:

1. Desparte cuvintele în silabe: 2. Găsește cuvinte cu înțeles asemănător:

limpede –
înaltă –
uscățivă –
pieptene –
poarta –
umbra –

limpede –
creț –
întotdeauna –
plin –
începea –
alene –

3. Găsește cuvinte cu înțeles opus:

limpede –

4. „Alintă” cuvintele:

înaltă –
deschidea –

înainte –

băga –

întotdeauna –

bunică –

păr–

ochi –

poartă –

mână –

capul –

5. Răspunde la întrebări:

a) Cum era părul bunicii?

b) Ce culoare aveau ochii bunicii?

c) Unde mergea bunica împreună cu nepotul ei?

d) Ce făcea bunica la umbra dudului?

e) Ce făcea nepotul la umbra dudului?

6. Alcătuieste propoziții folosind cuvintele:

bunica, stafide, umbră, grădină, alene.
